

ragraph, som den ærede Minister tydede hen paa med Hensyn til Benyttelsen af de Localer, der ere tilstede, troer jeg ikke han fortolker ganske rigtigt; den kan og maa benyttes ganske anderledes. Der er ikke givet Militairretaten nogen Ret til at kræve de gamle Localer; Militairretaten har slet ikke Ret til Andet end til at faae de til dens Fornødenheder tilstrækkelige Localer, men Staten er berettiget til paa billige Vilkaar og efter billige Regler at benytte de Localer, der findes. Det er det, der staaer i de forskjellige Paragrapher, naar de sammenholdes med hinanden. Hvorfor ere vi nu komne dertil, hvor vi nu ere? Fordi der fra Indenrigsministeriet i sin Tid har viist sig en stor Slaphed ved denne Lovs Afbenyttelse. Jeg skal indbrømme — man bør være billig i enhver Henseende —, at Forholdene have været vanskelige. Overgangen fra Krig til Fred i Forbindelse med en vis overdreven Enthousiasme eller Belivillie ligeoverfor de Militaire og Dusket hos de forskjellige Byer om igjen at lokke deres gamle Garnisoner til dem, Alt dette har gjort, at man er kommen ind paa et uheldigt Gebeet, og det lader sig muligvis ikke gjøre at komme tilbage derafra igjen uden Lovgivningens Mellemkomst. Dette blev ogsaa anerkjendt af den tidligere Indenrigsminister. Dersom vi derfor ikke ved at bruge denne Lov med de Midler, den giver, kunne komme til en bedre Stilling, Ingvarteringen vedkommende, end den, hvori vi nu ere, saa maa der fremkomme en ny Lov i denne Retning. Det kan ikke være tilladeligt, at Byerne saaledes lade sig ilde medtage af Militairretaten, men det er det, som nu er Tilfældet. Et æret Medlem her ligeoverfor (Herz) har sagt, at der var en dyb Sandhed heri, at det er de Militaire og ikke Byerne, man skal klage over; men Byerne staae paa vore Vegne og skulle fægte Sagen ud med Militairretaten, men det gjøre de ikke alvorlig, thi naar Regimenterne sige: vi drage bort, saa sige Byerne: Nei, bliv hos os, det gaar dog paa Statens Regning, og den betaler. Det er en Svagbed, og det er derfor, vi maae komme til at forlægge Regimenterne derhen, hvor vi kunne finde en billig Priis. Vi have Haab om, at Kolbing By, hvor der før har ligget et Cavaleriregiment, og hvor

der vil være Staldrum nok, saasnart vi haae Landsfutteriet, med aabne Arme vil tage imod Regimentet for en billig Priis, lad os derfor forlægge det fra Randers derhen, eller ogsaa maa Randers komme til at levere en billigere Exerceerplads. Den Priis, der er betalt for denne Plads, der i en lang Række Aar har været brugt, er Aar for Aar bleven struet op til en saa enorm Priis, at man neppe kan finde Exempler paa noget Egenbende, og naar man nu spørger mig, hvorledes dette kan afhjælpes, saa har Indenrigsministeren ogsaa et Middel dertil ved at skaffe sig Underretning om, til hvilken Priis han kan kjøbe en Bondegaard, der ikke ligger fjernere fra Randers end denne Exerceerplads, og der gives Bøndergaarde, der ere saaledes beliggende. Naar man kjøber en saadan Bøndergaard og sælger Bygningerne med den halve Deel af Jorden og beholder den anden halve Deel til Exerceerplads, saa vil det, som denne Plads vil koste, sandsynlig være for Intet at regne ligeoverfor, hvad den nu koster. Det Samme er Tilfældet med de Maader, hvorpaa man kan bringe Byerne til at skaffe Qvarterer til de gifte og ugifte Underofficerer. Man leier et Huus og der indqvarterer man de ugifte Underofficerer paa de Betingelser, de skulle være tilfredse med; der kan godt være 4 paa een Stue, man stylder ikke at give dem hver sit Værelse. Det Samme gjør man med de Menige, om det behøves; man sender en Commisair paa Regjeringens Vegne og aver saadanne Byer, som ikke selv have Hjerte til at tage mod rimelige Vilkaar, og paa den Maade komme vi til at faae en billigere Priis, men vi faae dem paa ingen Maade ved at vige tilbage og sige: Efter som Randers for et Magazin faaer 1000 Rd.; kan man da forlange, at Aarhus skulde have mindre end 995 Rd. eller saa omtrent, jeg husker ikke Summen saangis. Næste Aar begjærer Aarhus 1015 Rd., og saa kommer Randers og siger, hvorfor skulde vi ikke kunne tage 1016 Rd., siden Aarhus har faaet 1015 Rd. Det er ikke Sammenligningen, hvorpaa det her kommer an, men Spørgsmaalet er, om det er rimeligt, at der til et ikke større Antal Heste end dem, der ere i Aarhus, skal udgives pr. Hest Saameget til